

Forslag

til

Lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring.

(Sygedagpenge).

Fremsat den 9. april 1969 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om den offentlige sygeforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 403 af 23. oktober 1967, som ændret ved lov nr. 96 af 29. marts 1968, foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 1, ændres „50 kr.“ til: „67,50 kr.“ og „25 kr.“ til: „30 kr.“.

2. I § 27, stk. 2, ændres „§ 58, stk. 2“ til: „§ 58“.

3. I § 51, stk. 1, ændres „§ 58, stk. 2“ til: „§ 58“, „50 kr.“ til: „67,50 kr.“, „40 kr.“ til: „54 kr.“ og „20 kr.“ til: „27 kr.“.

4. § 51, stk. 2, ophæves.

5. I § 52, stk. 3, ændres „156 dage“ til: „312 dage“, „12 på hinanden følgende måneder“ til: „24 på hinanden følgende måneder“ og „12 måneders periode“ til: „24 måneders periode“.

6. I § 52 ophæves stk. 4, og stk. 5 og 6 ændres til stk. 4 og 5.

7. I § 52, stk. 6, der bliver stk. 5, udgår ordene „jfr. stk. 3 og 4“.

8. I § 54, stk. 2, ændres „§ 52, stk. 6“ til: „§ 52, stk. 5“.

9. § 57, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Arbejdernes og arbejdsgivernes Socialmin. 1. kt. j. nr. 3150-3-1968.

bidrag til sygedagpenge fastsættes til henholdsvis 5,5 øre og 11 øre pr. arbejdstime. Der betales ikke bidrag for arbejdsforhold, som omfattes af § 49, stk. 3, nr. 1-4. Resten af udgifterne afholdes af statskassen.“

10. § 58 affattes således:

„§ 58. Det påhviler socialministeren hvert 3. år — første gang i folketingsåret 1971-72 — at fremsætte lovforslag til ændring af de i § 51 fastsatte dagpengebeløb og de i § 57, stk. 2, fastsatte bidrag, såfremt størrelsen af den gennemsnitlige timefortjeneste for faglærte og ufaglærte arbejdere efter de af Danmarks Statistik senest meddelte oplysninger afviger væsentlig fra gennemsnitslønnen ved dagpengenes fastsættelse. Inden fremsættelse af forslag om ændring af bidraget indhenter socialministeren erklæring herom fra de faglige hovedorganisationer.“

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 1969.

Stk. 2. For personer, der har opbrugt dagpengereetten efter de hidtil gældende bestemmelser i § 52, og som alene af den grund har været afskåret fra dagpengehjælp i tiden indtil den 1. oktober 1969, kan dagpengehjælpen genoptages for tiden derefter. Hjælpen ydes efter begæring i indtil 1 år fra sygdomsperiodens første dag, medmindre dagpengereetten forinden ophører efter § 52, stk. 3.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 239 af 10. juni 1960 om den offentlige sygeforsikring (Folketingstidende 1959-60, FF sp. 1020, 1374, 5698 og 6179; tillæg A, sp. 1091; tillæg B, sp. 1305 og 1553; og tillæg C, sp. 997) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 403 af 23. oktober 1967. Loven er senere ændret ved lov nr. 96 af 29. marts 1968 (Sygekassegrænsen m. v.) (Folketingstidende 1967-68, 1. samling, FF sp. 1926 og 2391; tillæg A, sp. 1863; 2. samling, FF sp. 38, 228, 1365 og 1522; tillæg A, sp. 51; tillæg B, sp. 53; tillæg C, sp. 41). Endvidere henvises til de ved lov nr. 101 af 20. marts 1963 skete ændringer af loven (Folketingstidende 1962-63, FF sp. 2953, 3449, 3473, 4181 og 4384; tillæg A, sp. 881; tillæg B, sp. 429 og 507; og tillæg C, sp. 153) og til de ved lov nr. 180 af 19. maj 1967 skete ændringer af loven (Folketingstidende 1966-67, FF sp. 2279, 2561, 3992 og 4227; tillæg A, sp. 2565; tillæg B, sp. 1161; og tillæg C, sp. 605).

Lovforslaget omfatter en *forhøjelse af satserne for dagpenge under sygdom* med virkning fra 1. oktober 1969 og af *bidragene* fra arbejdere og arbejdsgivere, samt en forlængelse af *varigheden* af den tid, i hvilken der kan udbetales dagpenge.

Ved sygeforsikringsloven af 1960 fastsattes satserne for de i lovens afsnit II omhandlede *dagpenge til lønarbejdere* med virkning fra 1. april 1961 til 21 kr. for forsørgere, 16 kr. for ikke-forsørgere over 18 år og 8 kr. for ikke-forsørgere under 18 år.

Samtidig fastsattes arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til dagpengefonden til henholdsvis 1,5 øre og 3 øre pr. arbejdstime.

Siden er satserne for dagpenge og arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til dagpengefonden blevet forhøjet ved lov nr. 101 af 20. marts 1963 og lov nr. 188 af 26. maj 1965.

Dagpengesatserne er sidst blevet forhøjet ved lov nr. 180 af 19. maj 1967 med virkning fra 1. oktober 1967 fra henholdsvis 33 kr., 26 kr. og 13 kr. til henholdsvis 50 kr., 40 kr. og 20 kr. Med virkning fra samme dato blev arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag forhøjet fra henholdsvis 3 øre og 6 øre til henholdsvis 4,5 øre og 9 øre pr. arbejdstime.

Endelig ydes der i henhold til lov nr. 96 af 29. marts 1968 for tiden efter 1. april 1968 et tillæg til dagpengehjælpen på 1 kr. for langvarigt syge.

Ved forhøjelsen af dagpengesatserne i 1967 blev der henvist til stigninger i den gennemsnitlige timefortjeneste for samtlige arbejdere indtil april kvartal 1966. Indtil april kvartal 1968 er den

gennemsnitlige timefortjeneste for samtlige arbejdere steget yderligere med 21 pct.

Da dagpengesatsen for forsørgere i 1967 blev sat til 50 kr., var der fornylig blevet gennemført en forhøjelse af maksimumsbeløbet for dagpenge under arbejdsløshed efter lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. til 50 kr. Med regulering pr. 1. april 1967 udgjorde dette maksimumsbeløb 55,50 kr.

Fra 1. april 1969 udgør maksimumsbeløbet for dagpenge under arbejdsløshed 67,50 kr. Den maksimale dagpengeydelse efter lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde udgør pr. 1. april 1969 59 kr., der ydes for 7 dage om ugen, svarende til et dagpengebeløb på 68,83 kr. med udbetaling for 6 dage om ugen.

Det foreslås herefter at forhøje dagpengesatsen for forsørgere til 67,50 kr. svarende til det pr. 1. april 1969 gældende maksimum for dagpenge under arbejdsløshed. Satserne for dagpenge til ikke-forsørgere foreslås forhøjet i samme forhold som for forsørgere til henholdsvis 54 kr. for ikke-forsørgere over 18 år og 27 kr. til ikke-forsørgere under 18 år. Det særlige tillæg til lønarbejderdagpenge på 1 kr., når sygdommen varer ud over 3 uger, der blev gennemført som kompensation for merværdiafgiftsforhøjelsen, foreslås ophævet. Samtidig foreslås det, at arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til dagpengefonden forhøjes til henholdsvis 5,5 øre og 11 øre pr. arbejdstime. Ændringerne i satserne foreslås med virkning fra 1. oktober 1969.

Varigheden af den tid, i hvilken der kan udbetales sygedagpenge, har siden sygeforsikringslovens ikrafttræden den 1. april 1961 været fastsat til 156 dage i løbet af 12 på hinanden følgende måneder.

I henhold til lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. kan der højst ydes dagpenge i 270 dage inden for et år. Efter ulykkesforsikringsloven kan dagpenge ydes, indtil der af direktoratet for ulykkesforsikringen er blevet truffet afgørelse om invaliditetsspørgsmålet, normalt op til 1 år.

Da ydelse af sygedagpenge i kun ½ år i mange tilfælde er utilstrækkelig, foreslås det herefter at hjemle ret til dagpenge i op til det fulde antal arbejdsdage i et år (312 dage) indenfor et tidsrum af 2 år.

Forslagene har været forhandlet med Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening. Landsorganisationen har i princippet tiltrådt forslagene, medens Dansk Arbejdsgiverforening vel erkender, at en vis forhøjelse af syge-

dagpengesatserne og omlægning af finansieringsbyrden bør finde sted, men af hensyn til konsekvenserne tager afstand fra, at dagpengeniveauet forhøjes så meget som foreslået.

De *frivillige dagpenge* tegnes i sygekasserne i medfør af reglerne i sygeforsikringslovens kapitel V. Dagpengenes maksimum svarer til dagpengene efter lovens afsnit II for forsørgere, jfr. § 27, stk. 2, og udgør for tiden 50 kr. Der stilles forslag om, at maksimumssatsen forhøjes til 67,50 kr., svarende til, hvad dagpengehjælpen efter afsnit II vil udgøre ved nærværende lovforslags ikrafttræden. Samtidig foreslås maksimum for de frivillige dagpenge til husmødre, der senest blev forhøjet ved lov nr. 180 af 19. maj 1967 til 25 kr., forhøjet til 30 kr.

Når der ikke for så vidt angår den frivillige dagpengeforsikring som for dagpengeordningen efter lovens afsnit II stilles forslag om forlængelse af varigheden for udbetaling af dagpenge, skyldes det, at et sådant forslag vil betyde en yderligere fordyrelse af forsikringen. Medlemmerne af den frivillige dagpengeforsikring betaler selv i henhold til sygeforsikringslovens § 37, stk. 2; nr. 4, $\frac{3}{4}$ af udgifterne, medens staten betaler den sidste fjerdedel.

Udgifterne ved forslagene.

Med de foreslåede forhøjelser af satserne og med den foreslåede forlængelse af dagpengeperioden skønnes udgifterne til dagpenge efter lovens afsnit II for tiden efter 1. oktober 1969 at komme op på ca. 400 mill. kr. årlig, hvoraf staten kommer til at betale ca. 189 mill. kr. eller op imod halvdelen af udgifterne. I finansåret 1969-70 vil udgiftsstigningen være ca. 65 mill. kr. Heraf anslås ca. 20 mill. kr. at ville blive dækket af de fra arbejdere og arbejdsgivere indgåede bidrag, således at statens merudgift anslås til ca. 45 mill. kr. i finansåret 1969-70 og i de følgende finansår til ca. 69 mill. kr. Til de frivillige dagpenge ydes i medfør af sygeforsikringslovens § 37 et statstilskud på $\frac{1}{4}$ af sygekassernes udgifter til disse ydelser. Statens udgift hertil udgør for tiden ca. 3 mill. kr. årlig, og merudgiften for statskassen skønnes at blive knap 1 mill. kr. årlig og heraf i finansåret 1969-70 ca. $\frac{1}{2}$ mill. kr.

I et bilag til lovforslaget er de gældende regler og ændringerne heri opstillet som paralleltekster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Efter lovens § 27, stk. 1, gælder der et maksimum på 50 kr. for dagpengehjælpen fra den frivillige dagpengeforsikring, svarende til den gældende højeste

sats for lønarbejderdagpenge. Maksimum for dagpengehjælpen fra den frivillige forsikring foreslås — ligesom dagpengehjælpen efter lovens afsnit II — forhøjet til 67,50 kr., jfr. de almindelige bemærkninger og bemærkningerne nedenfor til nr. 3. Efter den gældende løvbestemmelse kan dagpengehjælp for husmødre uden selvstændigt erhverv ikke overstige 25 kr. Denne grænse foreslås forhøjet til 30 kr.

Til nr. 2.

Forslaget er redaktionelt.

Til nr. 3.

Det i forslaget nævnte beløb på 67,50 kr., der skal gælde som maksimum for dagpengehjælp for forsørgere, svarer til maksimum for dagpenge pr. 1. april 1969 efter lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. de almindelige bemærkninger. Samtidig foreslås det at forhøje maksimumssatserne for dagpenge til ikke-forsørgere forholdsmæssigt, således at der til ikke-forsørgere over og under 18 år skal kunne ydes henholdsvis 54 kr. og 27 kr. i maksimal dagpengehjælp.

Til nr. 4.

Efter lovens § 51, stk. 2, ydes et tillæg til dagpengehjælpen på 1 kr. pr. dag, når sygdommen har varet mere end 3 uger. Tillægget, der ydes som kompensation for merværdiafgiftsforhøjelsen fra 10 pct. til 12 $\frac{1}{2}$ pct., foreslås ophævet som følge af forhøjelsen af dagpengesatserne. Der gælder ikke tilsvarende tillæg til dagpenge efter arbejdsløshedsloven og ulykkesforsikringsloven.

Til nr. 5.

Ifølge lovens § 52, stk. 3, kan dagpenge ikke udbetales for mere end 156 dage — svarende til 6 måneder — i løbet af 12 på hinanden følgende måneder. Som følge af at dagpengehjælp efter forslaget kan udbetales for 312 dage — svarende til 12 måneder — jfr. de almindelige bemærkninger, foreslås 12 måneders perioden ligeledes fordoblet til 24 måneder.

Til nr. 6.

Efter lovens § 52, stk. 4, anses dagpengeretten for endeligt opbrugt, såfremt et medlem har fået udbetalt dagpenge i tilsammen 468 dage — svarende til 18 måneder eller 3 gange den maksimale periode ifølge § 52, stk. 3 — i løbet af 36 på hinanden følgende måneder (3 år).

Da en sådan begrænsning i antallet af perioder — når disse forlænges til 312 dage — må antages at få en meget ringe betydning, foreslås det, at bestemmelsen ophæves.

Til nr. 7 og 8.

Forslagene er redaktionelle.

Til nr. 9.

Arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til dagpenge efter lovens afsnit II, lønarbejderdagpengeordningen, skal i henhold til lovens § 57, stk. 2, fastsættes således, at de tilsammen skønnes at dække $\frac{5}{6}$ af udgifterne til dagpenge og administration. Den sidste sjettedel — eller 16,7 pct. — dækkes af statskassen.

Imidlertid har statens andel af udgifterne til dagpengeordningen svinget stærkt i årene efter sygeforsikringslovens ikrafttræden; statens nuværende andel af udgifterne til dagpengeordningen skønnes at udgøre ca. 41 pct.

Med den foreslåede forhøjelse af arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til henholdsvis 5,5 øre og 11 øre pr. arbejdstime skønnes statens andel af udgifterne — heri medregnet merudgifterne som følge af de foreslåede forbedringer i dagpengeordningen — at ville stige til op imod halvdelen, jfr. de almindelige bemærkninger om udgifterne ved forslagene.

På denne baggrund har man fundet det rigtigst at udelade bestemmelsen om, at arbejdernes og

arbejdsgivernes bidrag tilsammen skal dække $\frac{5}{6}$ af udgifterne til dagpengeordningen.

Til nr. 10.

Efter lovens § 58, stk. 1, påhviler det socialministeren ved bestemte terminer at undersøge spørgsmålet om bidragenes størrelse med henblik på den i § 57, stk. 2, fastsatte fordeling af udgifterne mellem arbejdere og arbejdsgivere og staten.

Forslaget er en følge af forslag nr. 9 om ophævelse af reglen i § 57, stk. 2, om fordeling af udgifterne i et fastsat forhold.

Forslaget om indhentelse af erklæring fra de faglige hovedorganisationer svarer til den gældende bestemmelse i § 58, stk. 1, 2. pkt.

Til § 2.

Den i stk. 2 foreslåede overgangsregel tager sigte på de personer, der inden den 1. oktober 1969 har opbrugt deres dagpengeret efter lovens § 52, stk. 3 og 4. Reglen skal sikre, at disse personer — såfremt de i øvrigt opfylder lovens betingelser for dagpengeret — fra 1. oktober 1969 kan få dagpengehjælp i indtil 1 år fra sygdomsperiodens begyndelse svarende til, hvad der vil gælde for alle sygdomstilfælde, der indtræder efter den 1. oktober 1969

Bilag.

I dette bilag opføres i venstre spalte den i lovforslaget nævnte bestemmelse i den nugældende formulering, medens den foreslåede ændring opføres i højre spalte.

Gældende formulering.

§ 27. Dagpengehjælpen udgør mindst 15 kr. og højst 50 kr. Ingen kan dog sikre sig ret til større hjælp end et beløb svarende til $\frac{4}{5}$ af hans sædvanlige arbejdsindtægt. For husmødre uden selvstændigt erhverv kan dagpengehjælpen ikke overstige 25 kr.

Stk. 2. Det i stk. 1 angivne maksimumsbeløb reguleres på samme måde som det i § 51 omhandlede dagpengebeløb for forsørgere, jfr. § 58, stk. 2.

§ 51. I henhold til dette afsnit ydes der ved fuld arbejdsudygtighed på grund af sygdom eller tilskadekomst, jfr. dog § 53, stk. 4, følgende dagpengehjælp, jfr. § 58, stk. 2: 50 kr. til lønarbejdere, der efter nærmere af socialministeren fastsatte regler anses for forsørgere, 40 kr. til andre lønarbejdere, der er fyldt 18 år, og 20 kr. til andre lønarbejdere under 18 år.

Stk. 2. Til personer, hvis arbejdsudygtighed har haft en varighed af mere end 3 uger, jfr. § 52, stk. 2, ydes fra sygdomsperiodens begyndelse et tillæg på 1 kr. pr. dag til den efter dette afsnit beregnede dagpengehjælp.

§ 52. — — —

Stk. 3. Dagpenge kan ikke udbetales ud over i alt 156 dage i løbet af 12 på hinanden følgende måneder. Når dagpengeretten er opbrugt efter denne bestemmelse under en sammenhængende sygeperiode, kan dagpenge kun udbetales i en følgende 12 måneders periode, såfremt medlemmet efter dagpengerettens ophør har været raskmeldt og ved den nye sygeperiodes begyndelse tillige opfyldte betingelserne i § 50.

Stk. 4. Såfremt et medlem har fået udbetalt dagpenge i tilsammen 468 dage i løbet af 36 på hinanden følgende måneder, anses dagpengeretten for endeligt opbrugt. Når der er forløbet 240 dage efter dag-

Forslaget.

1. I § 27, stk. 1, ændres „50 kr.“ til: „67,50 kr.“ og „25 kr.“ til: „30 kr.“.

2. I § 27, stk. 2, ændres „§ 58, stk. 2“ til: „§ 58“.

3. I § 51, stk. 1, ændres „§ 58, stk. 2“ til: „§ 58“, „50 kr.“ til: „67,50 kr.“, „40 kr.“ til: „54 kr.“ og „20 kr.“ til: „27 kr.“.

4. § 51, stk. 2, ophæves.

5. I § 52, stk. 3, ændres „156 dage“ til: „312 dage“, „12 på hinanden følgende måneder“ til: „24 på hinanden følgende måneder“ og „12 måneders periode“ til: „24 måneders periode“.

6. I § 52 ophæves stk. 4, og stk. 5 og 6 ændres til stk. 4 og 5.

Gældende formulering.

pengerettens ophør, generhverves dog adgangen til dagpengeudbetaling, såfremt pågældende kan præstere bevis for, at han i de sidst forløbne 12 måneder har haft mindst 90 dages lønnet arbejde.

§ 52. — — —

Stk. 6. Ved beregningen af de perioder, i hvilke dagpenge er udbetalt, jfr. stk. 3 og 4, medregnes dagpenge, som medlemmet i sygdomstilfælde måtte have oppebåret efter reglerne i §§ 25-32 (frivillige dagpenge), men ikke dagpenge i anledning af fødsel, jfr. §§ 30 og 54.

§ 54. — — —

Stk. 2. De i nærværende afsnit fastsatte regler om hjælp i sygdomstilfælde finder tilsvarende anvendelse i barseltilfælde, jfr. dog § 52, stk. 6. For en medhjælper, der udtræder af arbejdsforholdet på grund af forestående fødsel, kræves den i § 50, stk. 2, 2. punktum, indeholdte forudsætning om medlemskab i en anerkendt arbejdsløsheds-kasse ikke opfyldt. Hjælpen udbetales med de i § 51, jfr. § 53, stk. 3, omhandlede beløb for 6 dage om ugen.

§ 57. — — —

Stk. 2. Arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til sygedagpenge fastsættes således, at de skønnes at dække $\frac{5}{6}$ af udgifterne til dagpenge og administration. Arbejdernes bidrag fastsættes til 4,5 øre pr. præsteret arbejdstime og arbejdsgivernes bidrag til 9 øre pr. arbejdstime, for hvilken der er udbetalt løn, jfr. dog § 49, stk. 3, nr. 1-4. Resten af udgifterne afholdes af statskassen. De fornævnte bidrag reguleres efter reglen i § 58, stk. 1.

§ 58. I folketingsårene 1962-63, 1969-70 og derefter hvert 3. år påhviler det socialministeren at optage spørgsmålet om størrelsen af arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag pr. arbejdstime til undersøgelse med henblik på den i § 57, stk. 2, nævnte fordeling af udgifterne mellem de pågældende og statskassen. Viser undersøgelsen, at der

Forslaget.

7. I § 52, stk. 6, der bliver stk. 5, udgår ordene „jfr. stk. 3 og 4.“

8. I § 54, stk. 2, ændres „§ 52, stk. 6“ til: „§ 52, stk. 5“.

9. § 57, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Arbejdernes og arbejdsgivernes bidrag til sygedagpenge fastsættes til henholdsvis 5,5 øre og 11 øre pr. arbejdstime. Der betales ikke bidrag for arbejdsforhold, som omfattes af § 49, stk. 3, nr. 1-4. Resten af udgifterne afholdes af statskassen.“

10. § 58 affattes således:

„**§ 58.** Det påhviler socialministeren hvert 3. år — første gang i folketingsåret 1971-72 — at fremsætte lovforslag til ændring af de i § 51 fastsatte dagpengebeløb og de i § 57, stk. 2, fastsatte bidrag, såfremt størrelsen af den gennemsnitlige timefortjeneste for faglærte og ufaglærte arbejdere efter de af

Gældende formulering.

foreligger en væsentlig afvigelse fra nævnte fordelingsregel, påhviler det socialministeren efter indhentet erklæring fra de faglige hovedorganisationer at fremsætte lovforslag til ændring af bidragets størrelse.

Stk. 2. Det påhviler socialministeren på de i stk. 1 nævnte tidspunkter at fremsætte forslag til ændring af de i § 51 fastsatte dagpengebeløb, såfremt størrelsen af den gennemsnitlige timefortjeneste for faglærte og ufaglærte arbejdere efter de af det statistiske departement senest meddelte oplysninger afviger væsentligt fra gennemsnitslønnen ved lovens ikrafttræden.

Forslaget.

Danmarks Statistik senest meddelte oplysninger afviger væsentlig fra gennemsnitslønnen ved dagpengenes fastsættelse. Inden fremsættelse af forslag om ændring af bidraget indhenter socialministeren erklæring herom fra de faglige hovedorganisationer."